

Verhalen uit de Omgeving

door Lipika Bansal

Amritah Sen, Paula Sengupta, Nobina Gupta en Sarbajit Sen, kunstenaars en activisten, halen hun inspiratie voor hun werk uit verhalen van hun nabije omgeving.

Terwijl Sen contact legt met mensen van het Indiase subcontinent en een gemeenschappelijke basis vindt in hun verhalen en culturen, verzamelt Sengupta verhalen om sociaal-maatschappelijke en milieuproblemen aan te kaarten. Gupta en Sen woonachtig in de metropool Kolkata proberen respectievelijk de kloof tussen de stad en de periferie te dichten en jeugdherinneringen in graphic novels vast te leggen.

Vijf jaar lang ging **Amritah Sen** op zoek naar verhalen over angst in de buurlanden van India. Het hoogtepunt van deze zoektocht, Fear Books, laat zien hoe de emotie van angst interculturele banden en verbindingen met het verleden versterkt.

Sen, over haar identiteit. "Anderen hebben al die interculturele identiteiten, maar ik ben een Bengali. Ik sprak eens met een postdoctorale student met een prachtige identiteit: vader is Bangladeshi, moeder is Sri Lankees, opgegroeid in het Midden-Oosten en heeft kunst gestudeerd in India. Ze zei: "Je probeert je grotere identiteit te vinden. Je voelt je verbonden met al die verschillende mensen. Eerst denk je dat het buitenlanders zijn, maar dan ineens beseft je dat de mythologieën, de verhalen overeenkomen, de folklore en de muziek ook: er zijn zoveel raakvlakken."

In haar werk stelt **Paula Sengupta** verschillende hedendaagse sociaal-maatschappelijke en milieukwesties aan de orde, evenals het behoud van culturen, gemeenschappen en ecologieën.

Sengupta, over haar praktijk. "Ik ben een beetje een verzamelaar: Ik verzamel objecten die variëren van ambachten tot textiel. Ik verzamel ook verhalen en vertellingen en uiteindelijk komen die allemaal in mijn werk terecht. Ik maak daarbij specifieke keuzes over het materiaal en het medium dat ik gebruik. Het is een weloverwogen keuze, zo zijn de verhalen ingebed in het medium. Als ik bijvoorbeeld met textiel werk, omarm ik de gelaagdheid. Ik breng het verhaal dat in het textiel verweven is leg er mijn eigen laag en verhaal overheen."

Het werk van **Nobina Gupta** draait om het unieke karakter en de diversiteit van 'East Kolkata Wetlands' (EKW), die essentieel zijn voor het welzijn van de stad en haar inwoners. Gupta richtte 'Disappearing Dialogues Collectives' op, een groep van lokale deelnemers, jongeren en organisaties die samenwerken voor het behoud van de EKW.

"Samen begonnen we na te denken over hoe we de waarde van de wetlands konden verspreiden - een boodschap die de gemeenschap en kinderen zouden begrijpen - we hadden een aantrekkelijke visuele taal nodig. Daarom werkten we samen met kunstenares Mamoni Chitrakar. Zij gebruikte haar traditionele vertelvorm en maakte een lied waar de kinderen bij betrokken waren.

We werkten ook samen met lokale muzikanten die van bamboe instrumenten maakten. De toegevoegde waarde is dat de gemeenschap deel gaat uitmaken van de kunst. De kunst overbruggt verschillende kloven tussen de stad en de periferie, tussen verschillende generaties en tussen verschillende tradities, vaardigheden en beoefenaars."

In zijn autobiografische roman brengt **Sarbajit Sen** belangrijke sociaal-politieke momenten in Kolkata in kaart.

Sen legt uit: "Ik begin met mijn geleefde werkelijkheid, mijn eigen huishouden, mijn herinneringen. Het lijken allemaal verdwaalde pagina's uit mijn persoonlijke ervaringen. Maar het persoonlijke neigt vaak naar iets dat verder gaat dan het persoonlijke. Ik kijk terug op mijn personages en ze zijn allemaal echt; velen van hen leven nog. Dat is mijn enige disclaimer: niets hier is fictief.

Tenzij het verhaal voortkomt uit je geleefde realiteit, is er geen verhaal en gaat de authenticiteit verloren. Dit gaat in zekere zin allemaal over geschiedenis; hedendaagse geschiedenis die zich ontvouwt. Ik ben geen socio-politiek historicus, maar dan, wie weet waar geschiedenis allemaal over gaat? Het is niet iets groots, monolithisch. De geschiedenis is open en in ons midden, het is in elke hoek. Er wordt voortdurend geschiedenis gemaakt; uit onze keuken - met het passeren van een waterslang, of door het plotselinge rijpen van fruit."

